

पराश

यत् ।) प्रधानः । अष्टः । इत्यमरः । ३ । १ । ५८ ।

(यथा, रघुः । १० । ६४ ।

“ताभ्यस्तथाविधान् स्वप्नान् श्रुत्वा प्रीतो हि
पार्थिवः ।

मेने परार्द्धमात्मानं गुरुत्वेन जगद्गुरोः ॥”)

परावर्तः, स्त्री, (परावर्ततीति । परा + अ + व + क्त्वा
लकात् अतच् ।) परवृत्तम् । इति राज-
निर्वाणः ॥

परावर्तः, पुं, (परा वर्तते इति । परा + वृत् +
अप् ।) परिवर्तः । विनिमयः । इति हेमचन्द्रः ॥

परावहः, पुं, (परा वहतीति । वह् + अच् ।)
सप्तवायुन्तर्गतसप्तमवायुः । स तु परिवहवायो-
रुद्भिस्थितः । इति सिद्धान्तशिरोमणिः ॥ (यथा,
हरिवंशे २३६ अध्याये ।

“आवहः प्रवहश्चैव विवहश्च समीरणः ।

परावहः संवहश्च उद्वहश्च महाबलः ॥”)

पराविद्धः, पुं, (परा + अध + क्तः ।) कुवेरः ।
इति शब्दमाला ॥

परावेदी, स्त्री, (परसुतुर्कर्ममाविन्दतीति । विद्
+ अण् । स्त्रियां ङीप् ।) दृष्टी । इति
केचित् ॥

पराशरः, पुं, (अयस्य निरुक्तिरुक्ता यथा, महा-
भारते । १ । १७६ । ३ ।

“पराशुः स यतस्तेन वशिष्ठः स्थापितो मुनिः ।
गर्भस्थेन ततो लोके पराशर इति स्मृतः ॥”

“परासोराशासनमवस्थानं येन स पराशरः ।
आङ्पूर्णाच्छासतेर्दरन् ॥” इति नीलकण्ठः ॥

आवपिता । शक्तिमुनिपुत्रः । यथा,—

“सुतं त्वजन्मयच्छेरेदृश्यन्ती पराशरम् ।

काली पराशरात् जज्ञे कृष्णद्वैपायनं मुनिम् ॥”
इत्यग्निराश्वम् ॥

(अर्धं हि द्वादशाध्यायात्मिकां धर्मसंहितां कृत-
वान् । सा च कलिकर्तृव्यभिषया । यदुक्तं
तत्रैव ।

“कृते तु मानवो धर्मेक्षेतायां गौतमः स्मृतः ।
द्वापरे शङ्खलिखितः कलौ पराशरः स्मृतः ॥”

तत्र संहितायां १ मे अध्याये युगभेदे धर्मेभेदादि-
कथनम् । २ अः आचारधर्मेष्टदधर्मादिकथ-
नम् । ३ अः अशौचव्यवस्था आत्महरणादि-
दोषाः । ४ अः प्रायश्चित्तमतान्येष्टिक्रियाकुश-
पुत्तलिकादिकथनम् । ५ अः प्राणिदष्टप्रायश्चित्त-
व्यवस्था । ६ अः प्राणिवधप्रायश्चित्तकथनम् ।

७ अः द्रव्यशुद्धादि । ८ अः गोवधादिप्राय-
श्चित्तम् । ९ अः गोवधापवादोऽदि । १० अः
अग्न्यागमनादिप्रायश्चित्तम् । ११ अः अमेध-
भक्षणादि प्रायश्चित्तम् । १२ अः प्रायश्चित्ताङ्ग-
ज्ञानभेदादि ॥ * ॥

अयं खलु भक्त्यगम्यायां सत्यवत्यां वेदव्यास-
सुतपादितवान् । एतद्विवरणमुक्तं यथा देवी-
भागवते । २ स्कन्धे । २ अध्याये द्रष्टव्यम् ॥

परान् आश्रयति हि नस्तीति । इति हिंस
+ अच् ।” नागभेदः । यथा, महाभारते ।

५६

परासुः

१ । ५७ । १८ । “वराहको वीरयकः सुचित्र-
स्त्रिचवेगिकः । पराशुरस्तरुणको मणिस्कन्ध-
स्तथावृणः ॥”)

पराशरी, [न] पुं, पराशरेण प्रोक्तं भिक्षुसूत्रं
पराशरं तद्विदुतेऽस्याध्ययनावेति षः इन् च ।
पराशरीति हस्तादिषु । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
पराशरी । चतुर्थाश्रमी ॥

पराश्रया, स्त्री, (पर आश्रयो यस्याः ।) वृक्षो-
परिजातलताविशेषः । परसाङ्गा इति भाषा ।
तत्पर्यायः । वन्दा २ वृक्षादनौ ३ वृक्षरुद्धा ४
जीवन्तिका ५ वशिनी ६ पुत्तिणी ७ वन्द्या ८
परपुष्टा ९ । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (अन्याश्रिते,
त्रि) ॥

परासनं, स्त्री, (परा + अस + भावे लुट् ।)
मारणम् । वधः । इत्यमरः । २ । ८ । ११३ ॥

परासुः, त्रि, (परागताः प्रस्थिता असवः प्राणा
यस्य ।) नृत्यः । इत्यमरः । २ । ८ । ११७ ॥
(यथा, रघौ । ६ । ७८ ।

“तौ दम्पती बहु विलप्य शिशोः प्रहृष्टां

श्रुत्य निखातमुदहारयतामुरस्तः ।

सोऽभूत् परासुरथ भूमिपतिं शशाप

हस्तापितैर्नयनवारिभिरेव दृढः ॥”

परासुपरीक्षा वेदके यथा,—

“तस्य चेत् परिदृश्यमानं पृथक्त्वेन पादजङ्घो-
स्फिगुदरपार्श्व-पृष्ठेष्वा-पाणिग्रहीता-तान्त्रो-
ललाटं स्निग्धं शीतं प्रसन्नं दारुणं वीतमांस-
शोणितं वा स्यात् । परासुरस्यं पुरुषो न चिरात्
कालं करिष्यतीति विद्यात् । तस्य चेत् परि-
दृश्यमानानि पृथक्त्वेन गुल्फजातुवङ्गज-गुद-
वृषण-मेढ्रनाभ्यंशस्तनमणिकहनुपशुका नासिका
कर्णादिभूषणहारीनि शस्तानि अस्त्रानि व्युतानि
स्थानेभ्यः स्युः परासुरस्यं पुरुषो न चिरात्
कालं करिष्यतीति विद्यात् ।”

“तस्य चेदुच्छासोऽतिदीर्घोऽतिदृष्टो वा स्यात्
परासुरिति विद्यात् । तस्य चेन्नन्ये परिदृश्य-
मानेन न सन्ध्यातां परासुरिति विद्यात् ।

तस्य चेदन्ताः प्रतिकीर्णाः श्वेता जातशर्कराः
स्युः परासुरिति विद्यात् । तस्य चेत् पश्माणि

जटावहानि स्युः परासुरिति विद्यात् । तस्य
चेच्चक्षुषी प्रकृतिर्हीने विकृतिशुक्ते अत्युत्-
पिक्विते अतिप्रविष्टे अतिजिह्वे अतिविषमे

अतिप्रसुते अतिविमुक्तवन्धने सततोन्मिषिते
सततनिमिषिते निमेषोन्मेषातिप्रवृत्ते विभ्रान्त-
दृष्टिके विपरीतदृष्टिके हीनदृष्टिके अस्तदृष्टिके

नकुलान्ये कपोतान्ये अङ्गारवर्णे कृष्णनील-
पौतश्वावतान्हरितहारिद्रसुक्तेकारिकाणां

वर्णानामन्यतमेनाभिर्संयुते वा स्यातां परासु-
रिति विद्यात् । तथास्य केशलोमान्यायच्छेत् ।

तस्य चेत् केशलोमान्यायस्मानानि प्रलुब्धिरन्
नचेत् वेदयत् परासुरिति विद्यात् ।

तस्य चेदुदरे शिराः प्रदृश्यन् । श्यावतान्-
नील-हारिद्रसुक्ता वा स्युः परासुरिति विद्यात् ।

परिक

तस्य चैत्रखा वीतमांसशोणिताः पक्वजाम्बर-
वर्णाः स्युः परासुरिति विद्यात् ।

अथास्याङ्गुलीरायच्छेत्तस्य चेदङ्गुलय व्यास्य-
माना नचेत् स्फुटेषुः परासुरिति विद्यात् ॥”

इति चरकेनेन्द्रियस्थाने चतुर्थेऽध्याये उक्तम् ॥

“वाताहोला तु हृदये दस्योऽमनुयायिनी ।

रुजान्निविदेवकरी स परासुरसंशयम् ॥”

इति सुश्रुते सूत्रस्थाने एकत्रिंशत्तमेऽध्याये ॥

परासुता, स्त्री, (परासोर्मुतस्य भावः । परासु +
तल् स्त्रियां टाप् ।) नृत्यत्वम् । निद्रापरवृत्ता ।

इति पुराणम् ॥

परास्कन्दी, [न] पुं, (परान् आस्कन्दितुं शील-
मस्य । आ + स्कन्द + क्तिनिः ।) चौरः । इत्य-
मरः । २ । १० । २५ ॥

परास्तं, त्रि (परास्यते स्म । परा + अस + क्तः ।)
निरस्तम् । पराजितम् । यथा—

“हौगिरास्तु वरमस्तु पुनर्मा-

स्वीकृतेव परवागपरास्ता ॥”

इति नैषधे ५ सर्गः ॥

पराहः, पुं, (परसुत्तरवर्त्तते अहः । “राजाहः
सखिभ्यश्च ॥” ५ । ३ । ६१ । इति टच् ।) पर-
दिनम् । यथा । पूर्णाह्ने तद्विधत्तेऽपि पराह्ने

त्रिसन्ध्यायापित्वे पराह एव । इति सावित्री-
व्रते तिथितत्त्वम् ॥

पराहः, पुं, (परश्च तदहश्चेति कर्मधारयः ।
“अहोऽह एतेभ्यः ।” ५ । ३ । ८८ । इति

अद्वादेशः । ततः नस्य षः ।) अपराहः ।
विकालः । (केषाञ्चित्काले अयं पराहोऽपि ।)

परि, अ, सर्वतोभावः । वर्जनम् । आधिः । शेषः ।
इत्यमृतः । आख्यानम् । भागः । वीक्षा ।

आलिङ्गनम् । लक्षणम् । दोषाख्यानम् । निर-
सनम् । पूजा । व्याप्तिः । भूषणम् । इति मेदिनी ।

उपरमः । शोकः । इति हेमचन्द्रः ॥ सन्तोष-
भावणम् । इति शब्दरत्नावली । उपसर्गविशेषः ।

अस्यार्थः । सर्वतोभावः । अतिशयः । वीक्षा ।
इत्यम्भावः । चिह्नम् । भागः । त्यागः । नियमः ।

इति सुम्बोधटीकायां दुर्गादासः ॥

परिकथा, स्त्री, (परितः कथा ।) वाङ्मयभेदः । यथा,
“अथ वाङ्मयभेदाः सुगङ्ग्युः खण्डकथा कथा ।

आख्यायिका परिकथा कलापकविशेषकौ ॥”
इति त्रिकाष्टशेषः ॥

परिकम्पः, पुं, (परितः कम्पो यस्मात् ।) भयम् ।
कम्पः । इति मेदिनी ॥

परिकरः, पुं, (परिकीर्यते इति । कृशविशेषे +
“ऋदोरप् ।” ३ । ३ । ५७ । इति अप् । यद्वा

परिक्रियतेऽनेनेति पुंसीति चः ।) पर्यङ्कः ।
परिवारः । इत्यमरः । ३ । ३ । १६५ ॥ समा-

रम्भः । वृन्दः । इति शब्दरत्नावली ॥ प्रगाढ-
गात्रिकावन्धः । (यथा, मार्कण्डेये । १६ । २५ ।

“गाढं परिकरं बद्धा शुक्लमादाय चाधिकम् ।
स्कन्धे भर्त्तारमादाय जगाम नृदुर्गामिनी ॥”)

विवेकः । इति विश्वः । सहकारी । यथा,—